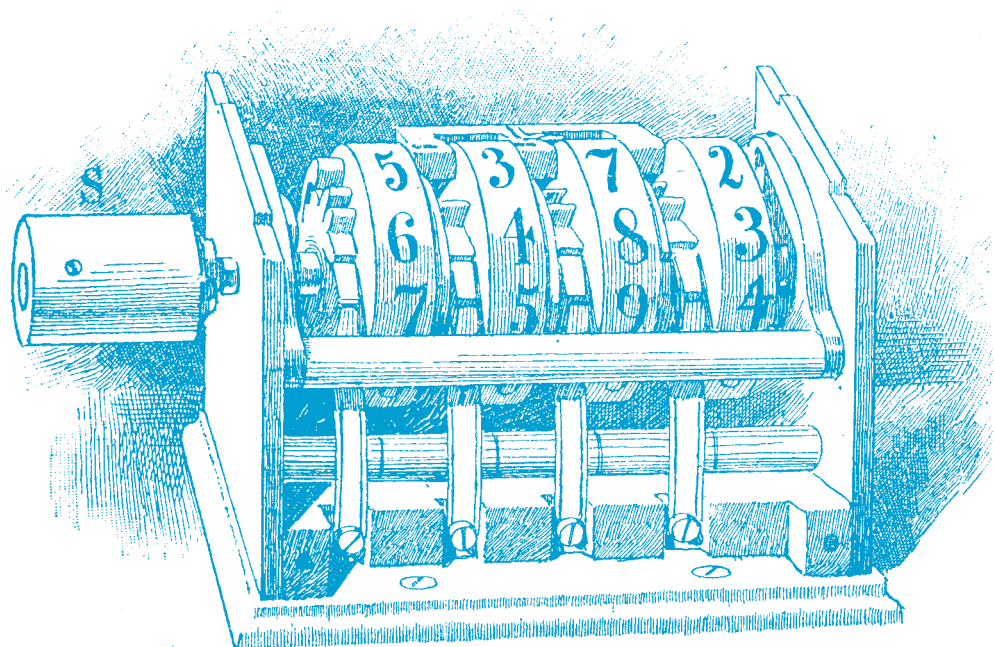

2026

Naar eerlijke tarieven voor freelancejournalisten bij de Vlaamse nieuwsmedia

Vlaamse Vereniging
van Journalisten

Journalistenloket.be

WOORD VOORAF

Een kwart van de erkende beroeps-journalisten en stagiairs - instromers met minder dan twee jaar ervaring - werkt vandaag als zelfstandige. De meerderheid doet dat via een eenmanszaak: wat in Nederland bekendstaat als een 'zzp'er' of 'zelfstandige zonder personeel' en in België als 'freelancer'. Slechts een minderheid kiest voor een vennootschapsstructuur. Eén op vier is niet min. Net zoals hun loontrekkende collega's verdienen ook zij een duurzaam jobperspectief.

Dat perspectief heeft sinds de publicatie van de vorige versie van deze brochure opnieuw klappen gekregen. Zo werd de afschaffing van de forfaitaire kostenafrek retroactief ingevoerd vanaf 1 januari 2026 voor wie geen kunstwerkattest heeft. Slechts een handjevol freelancers verkeert in dat geval, meestal gaat het om fotografen. De anderen zien zich daardoor mogelijk geconfronteerd met een lagere kostenafrek én meer administratieve rompslomp.

Ook de uitbreiding van de flexi-jobs naar alle sectoren zal het kwetsbare statuut van de freelancejournalist verder onder druk zetten. De VVJ pleit daarom voor een carve-out in de journalistiek.

Deze nieuwe uitdagingen komen boven op de bestaande. Denk aan een geconcentreerd Vlaams-Nederlands medialandschap met beperkte afzetmogelijkheden. Niet-concurrentiebedingen maken het bovendien moeilijk om elders aan de slag te gaan.

Het spreekt voor zich dat we deze *race to the bottom* niet zomaar aankijken. De VVJ plant op verschillende vlakken actie. Zo ligt bij de bevoegde minister ook onze vraag voor automatische indexering op tafel. In een sector die gekenmerkt wordt door concentratie en weinig onderhandelingsmarge, valt er nu eenmaal weinig te halen. Het gevolg is dat de zelfstandige journalist alle kostenstijgingen in zijn omgeving moet slikken - van boekhouding tot andere diensten - maar zelf met het risico blijft zitten.

Dit moet stoppen. Omwille van de levensvatbaarheid van het beroep, maar bovenal omwille van de democratie. Niet eerder waren onafhankelijke nieuwsbronnen zo belangrijk. Die onafhankelijkheid staat of valt met een degelijk statuut en dito vergoedingen.

Tot slot wil ik iedereen bedanken die heeft bijgedragen aan deze brochure. In de eerste plaats Hans Dierckx voor de coördinatie. Daarnaast dank ik ook alle freelancers: zonder jullie inbreng was er geen brochure en is er geen adviesverlening aan collega-freelancers mogelijk. Suggesties, aanvullingen of correcties zijn meer dan welkom.

Charlotte Michils,
algemeen secretaris VVJ/AVBB
Juni 2026

GELD VOOR JE WAAR

Over deze brochure

Eigen onderzoek

VJ kreeg honderden data doorgespeeld van freelancers, gelinkt aan Vlaamse nieuwsmedia. Daarnaast gingen we in dialoog met het werkveld. Uit de berg gegevens distilleerden we de tarieven die je op de volgende pagina's vindt.

HELDER STARTPUNT

De tarieven die we noemen houden het midden tussen de actuele **marktprijzen** en wat anno 2026 als billijk beschouwd mag worden. In sommige gevallen liggen de vergoedingen in de praktijk te ver uit elkaar om ons te beperken tot één enkele richtprijs. In dat geval noteren we in de brochure een prijsvork, waarbij het laagste bedrag mag gezien worden als eerlijk voor een beginnend journalist en het hogere tarief als correct voor iemand met meer 'kilometers op de teller'. Hoe dan ook willen we dat deze tarieven een helder startpunt zijn om tussen journalist en opdrachtgever over correcte vergoedingen te kunnen spreken.

4% ERBIJ

Vergeleken met de vorige editie van deze brochure (uit 2025) zijn alle tarieven sowieso **geïndexeerd** met 4%.

GEEN BODEMPRIJZEN

In deze brochure is er geen plaats voor bodemtarieven, hoewel er wel degelijk uitgevers bestaan die slechts een **aalmoes** kunnen of willen betalen voor journalistiek werk. Het is een deel van de realiteit, maar deze opnemen in een tarieffiche zou impliceren dat we ze aanvaarden, en dat doen we volmondig niet.

HET SPECTRUM

We maken in deze brochure het onderscheid tussen **printmedia**, **omroepen**, **autonome internetmedia** en **agentschappen**. Print delen we verder op in dagbladen, magazines en gespecialiseerde publicaties. Bij de omroepen bekijken we achter-eenvolgens tv en radio alsook de productiehuisen.

WETSTRAAT VERSUS DORPSTRAAT

Zowel bij kranten als tv en radio maken we een onderscheid tussen **nationaal en regionaal**. Eigenlijk zou dat er niet mogen zijn, want voor beide ligt de journalistieke lat net zo hoog. Toch is het verschil in de praktijk afgetekend, en daarom gaan we er op de volgende pagina's niet aan voorbij.

27,6% duurder

Het leven in België werd meer dan een kwart duurder sinds de lente van 2020, het startpunt van een zelden geziene **inflatie**. Voor werknemers houden de lonen gelijke tred, maar zelfstandigen kennen geen automatische indexering. Iets meer dan de helft van de respondenten van het VVJ-onderzoek naar freelancevergoedingen vertrouwde ons toe dat hun tarief sinds die tijd niet verhoogd was geweest. Enkele grote uitgevers indexeerden wel, maar in geen geval gaat het om een verhoging die gelijke tred houdt met de lonen.

PAPIER VERSUS DIGITAAL

De situatie is vergelijkbaar bij autonome internetmedia. Bij titels die enkel online bestaan zijn de tarieven vaak lager dan bij de traditionele papieren uitgevers. Die scheeftekening ontstond met de komst van het internet, maar is onredelijk: een webartikel is niet sneller gepend dan eentje dat gedrukt zal worden.

WEEKENDWERK

De wereld draait door in het weekend, op zondagavond zijn er ook journaals op de televisie, en op één na heeft elke krant een maandageditie. Weekendwerk hoort dus net zo bij de journalistieke stiel als bij de zorg, de horeca of de kleinhandel. In vele sectoren word je als werknemer in loondienst op **zaterdag, zondag en feestdagen** beter betaald. Dat zou voor zelfstandigen in de journalistiek ook zo moeten zijn, maar in de praktijk gaat het in het beste geval maar om een extraatje van 10%.

RODE LIJN

Voor de VVJ vormen de barema's in de cao's voor loontrekkenden een rode lijn. Het is niet meer dan logisch dat je als freelancer voor hetzelfde werk minstens evenveel verdient als je **loontrekkende collega**. Meer zelfs: als freelancer financier je je eigen sociale zekerheid, maak je kosten, en zet je ook geld opzij voor je jaarlijkse vakantie. Volgens internationale modellen haal je daarom best 1,5 keer die verdiensten van een collega in loondienst binnen.

N.v.d.r.: alle hierna vermelde tarieven zijn **exclusief btw**.

PER LETTER, PER STUK OF PER UUR?

4 VORMEN VAN VERGOEDING

Als journalist word je vergoed op vier manieren, elk met zijn voor- en nadelen.

PER LETTER/WOORD/REGEL/ PAGINA/FOTO

(vooral voor schrijvende journalisten en fotografen)

+ Meetbaar en objectief vergelijkbaar criterium.

+ Hoe meer je levert, hoe meer je krijgt.

- Werk achter de schermen (opzoekingen, telefoontjes, verplaatsingen) wordt niet apart vergoed.

! Sommige uitgevers rekenen spaties mee bij de leettertekens, andere niet. Ook het aantal tekens per regel of per pagina is niet overal hetzelfde.

PER ARTIKEL/REPORTAGE/ NIEUWSBERICHT/FOTO

(vaak voor schrijvende journalisten en fotografen)

+ Valideert het best de waarde van een werk.

+ Meer ruimte voor onderhandeling, op basis van je ervaring en reputatie.

- Het is niet altijd eenvoudig om op voorhand in te schatten hoeveel (opzoekings)werk erin kruipt.

- Gebrek aan transparantie kan tot twijfel en discussie leiden.

! Maak vooraf goede afspraken over een vergoeding voor extra taken, zoals opzoekingswerk/onderzoek doen, beeldmateriaal verzamelen, online publiceren, posten op sociale media, enzovoort.

PER CONTENTITEM

(vaak voor regiojournalisten)

+ In tegenstelling tot vroeger is er meer variatie in de prijzen voor verscheidene categorieën van contentitems.

- Is een artificiële vorm van vergoeden. Ze is gebaseerd op de historische vergoeding en afgestemd op een maximaal aantal contentitems per maand. Houdt weinig rekening met de journalistieke realiteit en zet de deur open naar gratis derdencontent.

! Een regionaal contentitem dat 'gepromoveerd' wordt naar de nationale pagina's, dient te worden vergoed volgens de tarieven van die laatste categorie.

PER UUR/DAG/WEEK/MAAND

(vaak in de audiovisuele sector, en bij eindredacteurs van kranten en tijdschriften)

+ Komt dicht bij het arbeidsstatuut van loontrekkenden.

+ Meer focus op echte werktijd, en minder op prestaties.

- Zo goed als voltijds werken voor een vast factuurbedrag per maand, ruikt naar schijnzelfstandigheid.

! Eindredacteurs hebben in de regel geen recht op een auteursrechtelijke vergoeding. Dat betekent dat ze belastingsgewijs netto minder overhouden dan hun collega's die wel een beroep kunnen doen op het fiscale gunstregime voor overdracht van auteursrechten. Het spreekt voor zich dat dit een hogere vergoeding rechtvaardigt.

Tarieven plakken op zelfstandige onderzoeksjournalistiek is bijzonder moeilijk. Toch lijkt deze manier het meest voor de hand te liggen, omdat ze de enige is die potentieel rekening houdt met het voorbereidende werk.

PRINTMEDIA

We maken hier een onderscheid tussen dagbladen (zowel nationaal als regionaal), magazines en vakbladen. Tarieven voor schrijfwerk, eindredactie en fotografie vermelden we apart.

Dagbladen

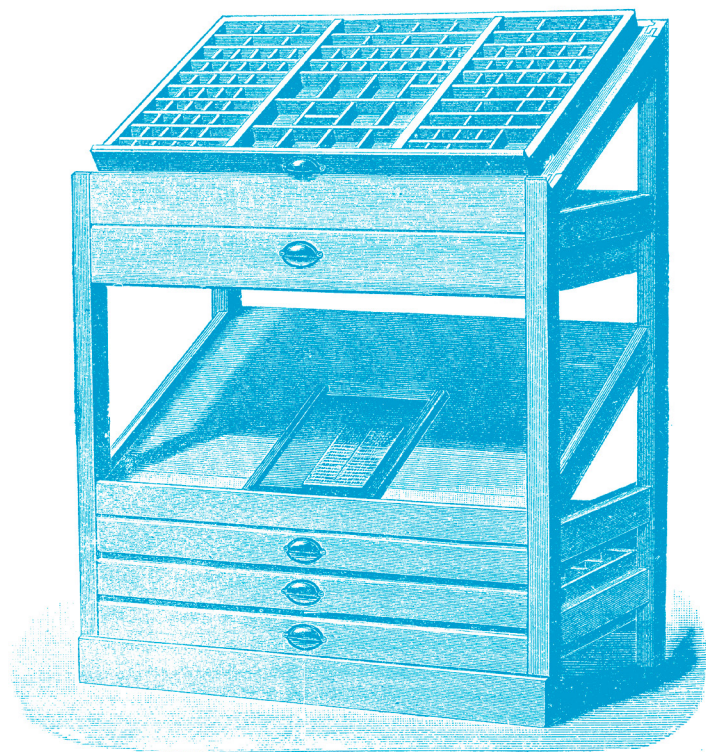
NATIONALE BERICHTGEVING

TEKST

Hoewel er maar drie krantenuitgevers zijn in Vlaanderen, lopen de tarieven erg uiteen, soms zelfs binnen de verschillende afdelingen van dezelfde redacties. Vaak worden tarieven individueel afgesproken met een leidinggevende op de redactie, waarbij de reputatie en ervaring van de journalist kan helpen om de lat wat hoger te leggen. Het gevolg is dat er een behoorlijk brede waaier aan tarieven in zwang is, waarbij het soms ook een kwestie wordt van 'durf te vragen'. Een vaste prijs per teken zou kunnen helpen om het voor iedereen helder te maken, maar wordt niet vaak meer gebruikt. Die gaat ook voorbij aan het werk dat voorafgaat aan het schrijven van een doorwrocht nieuwsartikel. Bovendien daalt de prijs per teken ook naarmate een artikel langer wordt.

Sommige kranten zetten daarom het aantal tekens om naar het aantal benodigde dagen, en bepalen op die manier een prijs. Indien achteraf blijkt dat er toch meer tijd nodig was om het artikel te schrijven, zou een verhoging van de afgesproken prijs bespreekbaar moeten zijn, maar dat lukt in de praktijk niet overal.

De tabel op de volgende pagina toont een doorsnee van de hedendaagse marktprijzen per artikel, de tariefstructuur die het meest gebruikt wordt. We beschouwen ze tegelijk als absolute minimumvergoeding voor kwalitatieve krantenjournalistiek, in het besef dat de inspanning om tot een artikel, interview of reportage te komen steeds anders is. Als mikpunt en leidraad geven we daarnaast toch ook een prijs per teken mee, gedistilleerd uit prijzen per artikel.

Eindredacteuren worden volgens een ander systeem vergoed, hetzij per verwerkte pagina, hetzij per gewerkt uur of dag. Dat laatste systeem lijkt in zekere zin op dat van werknemers in loondienst, met werkdagen van 8 uur, met inbegrip van een half uur pauze. Voor weekendwerk liggen de vergoedingen soms iets hoger, maar dat is nog niet overal het geval. Hetzelfde geldt voor feestdagen. Sommige kranten werken via een onderaannemer, die op zijn beurt het werk verdeelt over een ploeg van eindredacteuren.

Op krantenredacties werken nogal wat freelancers (zo goed als) exclusief voor een bepaalde opdrachtgever. In dat geval is het meer dan redelijk expliciet beroepskosten in rekening te brengen, denk aan materiaal (laptop, smartphone, camera) of abonnementskosten voor telefonie, internet...

FOTO

Nu kranten almaar slanker worden en bovendien meer beelden goedkoper aankopen via agentschappen, wordt die afzetmarkt voor persfotografen steeds kleiner. Vroeger werden opdrachten vaker onderverdeeld van klein naar groot, met navenante vergoeding. Dat systeem, geïnspireerd op dat van de schrijvende journalist, is echter aan het verdwijnen. Anders dan een schrijver moet een fotograaf immers voor elke opdracht, hoe klein ook, ter plaatse gaan. Dat komt met een basiskost, die recent toenam door de stijgende brandstofprijzen. Daarnaast kost het materiaal natuurlijk ook een aardige duit. De technologie staat immers nog steeds niet stil: de recente overstap van spiegelreflexcamera's naar systeemcamera's dwong vele fotografen opnieuw tot aanzienlijke investeringen in nieuwe apparatuur.

De hiernaast vermelde tarieven zijn, zoals steeds, niet absoluut. Voor uitgebreide reportages in weekendedities hanteert men bijvoorbeeld weleens het tarief van de tijdschriften, dat van oudsher hoger is dan dat van de kranten. Ook tussen de verschillende krantentitels, zelfs binnen dezelfde uitgeverijen, zijn er verschillen. Sommige opdrachtgevers vragen daarbij ook nog wat videobeelden. Deze moeten apart vergoed worden.

Hoe dan ook geldt een tarief steeds voor publicatie in één titel, dus niet in de andere uitgaven van dezelfde mediagroep. Voor archiefbeelden, die dus niet in opdracht van de afnemer zijn gemaakt, geldt een andere prijs.

NATIONAAL

REDACTIE		
Vergoeding per letterteken	Vergoeding per stuk	Vergoeding per gewerkte dag
0,06-0,08 euro	Kort nieuwsbericht 78 euro	260-360 euro
	Column/recensie/ artikel 3.000 tekens 260-330 euro	
	Artikel 6.000 tekens 415 euro	
	Artikel 12.000 tekens 625-1.000 euro	
	Artikel 15.000 tekens 750-1.000 euro	

EINDREDACTIE		
Vergoeding per pagina	Vergoeding per gewerkt uur	Vergoeding per gewerkte dag
30-36 euro	31 euro	260-340 euro

FOTOGRAFIE	
Vergoeding per stuk	
Foto	75 euro
Foto in opdracht, bv. portret	210 euro
Reportage, portret weekendkrant	440 euro
Archiefbeeld	115 euro

REGIONALE BERICHTGEVING

Het is een oud zeer dat de tarieven voor regionale journalistiek gevoelig lager liggen dan voor (inter)nationale verslaggeving. Vaak hebben freelancers bovendien meerdere gemeenten onder hun hoede (met stevige verplaatsingskosten als gevolg), en zijn het netwerk, de kennis en het opzoekingswerk op lokaal niveau net zo belangrijk. Even oneerlijk is dat een tekst of foto die, vanwege de nieuws-waarde, promoveert naar de nationale pagina's en aan het regionale tarief vergoed blijft.

Ook doorgedreven beschikbaarheid heeft haar prijs. Wie op elk moment van de dag verwacht wordt op te draven, mag daarvoor vergoed worden.

TEKST

Hier rekent men doorgaans per contentitem. Een contentitem omvat zowel tekst als beeld. Er was ooit een wirwar aan systemen, maar die zijn inmiddels vereenvoudigd tot logische tariefkaarten die tenminste het voordeel van de duidelijkheid hebben. Maar tegelijk werkt niet iedereen aan dezelfde voorwaarden (de tarieven voor sportjournalistiek liggen

bijvoorbeeld wat lager), en kan je op basis van leeftijd en ervaring over een hogere stukprijs onderhandelen. De prijs per item en het maximaal aantal aan te leveren items zijn gebaseerd op de historische vergoeding.

Dat opgelegde maximum is een plafond dat soms zelfs journalist per journalist wordt vastgelegd, naargelang de ervaring en de grootte van het actieterrein. Wie dit quotum maand na maand haalt, werkt dus de facto aan een zo goed als vast tarief per maand.

De ene tariefkaart werkt met een strikte verdeling in categorieën, met vaste prijzen naargelang het formaat en de inspanning die de journalist moet leveren, gaande van enkele zinnen schrijven op basis van een persbericht tot een hele dag ter plaatse gaan of zelfs nog uitgebreider onderzoek. Heeft een journalist echter onevenredig veel werk geïnvesteerd in een kort artikel, dan is het soms wel bespreekbaar om voor dat stuk een vergoeding van een hogere categorie aan te rekenen. Ook wanneer de journalist een artikel heeft gemaakt dat uiteindelijk niet gepubliceerd is, wordt hij mogelijk vergoed voor het geleverde werk.

Een ander systeem kent een vaste vergoeding per stuk, ongeacht de lengte, waarbij elke journalist dan zelf een dagelijkse puzzel legt van lange en - vooral - korte artikels. Wie een verhoging van zijn of haar stukprijs te pakken krijgt, moet er dan soms wel een lager maximumplafond per maand bij nemen. Zo probeert het dagblad de redactiekost te begrenzen.

Wie (quasi) exclusief voor één medium of uitgever werkt, moet erover waken dat de maandomzet voldoende is om ervan te kunnen leven. In sommige gevallen liggen de stukprijzen echter zodanig laag dat dat zeer moeilijk is.

Staar je niet blind op deze (lage) tarieven. Zoom uit en evalueer de rentabiliteit van je werk op maandbasis. Een tarief is met andere woorden één zaak; het volume en de totaalinkomsten op maandbasis zijn een andere.

Voor eindredacteuren gelden dezelfde tarieven als in de nationale verslaggeving. We verwijzen hiervoor naar de eerdere tabel.

REGIONAAL

REDACTIE		
	Vergoeding per stuk	Vergoeding per stuk met vaste prijs en plafond
Kort nieuwsbericht	8,5 euro	42 euro
Artikel 1.500 tekens	19 euro	
Artikel 3.000 tekens	47 euro	
Artikel 6.000 tekens	94 euro	
Artikel 10.000 tekens	156 euro	

MAGAZINES

Net als bij de dagbladen liggen de vergoedingen hier soms ver uit elkaar. Veel titels werken wel met consequente prijzen, maar ook hier kan de ervaring en eventueel de renommee van de journalist of fotograaf een rol spelen om tot een hoger tarief te komen.

TEKST

Bij tijdschriften wordt vaak per pagina afgerekend, wat dan als het equivalent van 2.500 tekens wordt gezien. Dat laatste kan bij de ene titel ook wat meer zijn, en bij de andere minder. Het wordt nog wat onoverzichtelijker wanneer de ene spaties wel bij het aantal tekens rekent, en de andere niet. Om vergelijken enigszins mogelijk te maken, hebben we de pagina-vergoedingen dan ook omgezet in een uniform tarief per letterteken. Bij vergoeding per pagina levert de eerste pagina doorgaans het hoogste bedrag op; de prijs daalt daarna stapsgewijs en stabiliseert zich vanaf bijvoorbeeld pagina 3. Sommige uitgevers hanteren wel een vlakke prijs per pagina.

Daarnaast worden journalisten in dit segment soms ook betaald per gewerkte dag. Voor eindredactie is

dat de norm, al is daar het eerlijkste systeem eigenlijk een uurprijs, gezien een werkdag tijdens een afsluiting wel eens langer kan duren dan de voorziene uren. Ook daarvoor geven we in de tabel hiernaast een richttarief mee.

FOTO

Historisch gezien zijn de fototarieven bij de magazines altijd wat hoger geweest dan bij de kranten, omdat die laatste zulke grote volumes inkochten. Dat verschil verdwijnt stilaan, beide groeien naar elkaar toe.

De productiekost van een magazinefoto kan erg variëren. Voor een studioportret is er meer materiaal (en eventueel zelfs assistentie) nodig dan voor een gewoon portret, wat de vergoeding voor de opdracht fors opdrijft. Dit wordt geval per geval besproken tussen opdrachtgever en uitvoerder. Voor reportages of foto's bij een interview hanteren de uitgeverijen stabielere tarieven. Daarbij maakt men geen onderscheid tussen het aantal gepubliceerde beelden uit de door de fotograaf afgeleverde reeks. Ook het formaat van de afdruk heeft geen invloed.

De prijs per opdracht geldt ongeveer als dagtarief, waarbij nabewerking mee in de prijs verrekend zit. De tarieven gelden voor eenmalige publicatie. Gebruik van archiefmateriaal werd in principe opnieuw vergoed, maar door de gewijzigde fiscale context is dat geen evidentie meer.

Een andere tendens is dat opdrachtgevers steeds meer vragen om ook wat videomateriaal te verzamelen, bijvoorbeeld voor gebruik op sociale media. Het spreekt voor zich dat hier een extra vergoeding tegenover staat.

Net als bij de fototarieven bij dagbladen hebben we ook hier de tarieven verhoogd met iets meer dan enkel de stijging van de index. Zowel de kosten voor verplaatsing als voor materiaal zijn voor fotografen immers doorlopend aanzienlijk.

REDACTIE		
Vergoeding per letterteken	Vergoeding per stuk	Vergoeding per gewerkte dag
0,06-0,09 euro	Recensie	210 euro
	Pagina (ca. 2.500 tekens)	175-250 euro
	Artikel 6.000 tekens	450 euro
	Artikel 10.000 tekens	520-750 euro
	Artikel 15.000 tekens	650-1250 euro
		310 euro

EINDREDACTIE	
Vergoeding per gewerkt uur	Vergoeding per gewerkte dag
32,5-50 euro	260-400 euro

FOTOGRAFIE	
Vergoeding per stuk	
Portret	360 euro
Opdracht/reportage	525 euro
Archiefbeeld	155 euro

GESPECIALISEERDE BLADEN

Om te schrijven voor gespecialiseerde publicaties, moet je doordrenkt zijn van kennis over een zeer specifiek onderwerp - of dat nu bier is, de wereld van fietsen of het financiële universum. Ze hebben een loyaal publiek dat de lat hoog legt, wat maakt dat vaak maar een klein kransje journalisten over voldoende kennis en ervaring beschikt om over een specifiek onderwerp te berichten. In sommige gevallen resulteert dat in hogere vergoedingen. Maar dat is niet overal zo, want uitgevers in kleine niches werken vaak ook met lage budgetten, wat een weerslag heeft in de tarieven.

Binnen die spreidstand noteren we twee types tarieven - per pagina en per teken - die het midden houden tussen gangbaar en levensvatbaar.

Vaak moet de schrijver ook het werk van een fotoredacteur doen: foto's opzoeken in databanken, beelden opvragen bij geïnterviewden, waarbij soms heel wat over en weer gebeld en gemaïld moet worden. Dit soort extra werk moet mee in het tarief verrekend zitten, ook verplaatsingskosten zijn vanzelfsprekend voor rekening van de uitgever.

REDACTIE	
Vergoeding per letterteken	Vergoeding per pagina
0,06	160-200

OMROEPEN

We bekijken hier de tarieven voor zowel televisie- als radiojournalistiek. In beide gevallen gaan we niet voorbij aan het onderscheid tussen nationale en regionale berichtgeving.

Enkele historische anomalieën in de vergoedingen van omroepjournalisten blijken hardnekkig. Zo liggen de tarieven op nationaal niveau hoger dan op regionaal niveau, wordt werk voor de televisie beter betaald dan voor de radio, en keren commerciële zenders iets meer uit dan de openbare omroep. Het maakt dat journalisten die er financieel op vooruit willen gaan een overstap moeten overwegen. Ook in deze sector zijn er immers te weinig huizen om de wet van vraag en aanbod in je voordeel te laten spelen.

Zeker bij de regionale omroepen zijn de budgetten die voor journalistiek beschikbaar zijn eerder aan de lage kant. Dat maakt dat het ene niveau soms als leerschool wordt beschouwd voor het andere, en dat het verloop groot is. De ervaring leert dat er met sommige spelers in de sector wel over een (bescheiden) tariefverhoging kan gepraat worden, maar dan individueel en op eigen initiatief. Andere werken met uniforme prijzen, die het voordeel hebben van de duidelijkheid, maar wel weinig stimulans geven.

Werken gebeurt meer en meer solo, zeker op regionaal niveau: je gaat op pad, maakt alle beeld- en geluidsopnamen zelf en monteert het eigenhandig tot een bruikbaar geheel. Mobiliteit is daarbij wel voor rekening van de opdrachtgever, in de vorm van poolwagens of een kilometervergoeding. Die stelt ook de nodige apparatuur ter beschikking. Investeren in bijkomende apparatuur, zoals een drone, is voor eigen rekening, maar kan wel extra opdrachten opleveren.

Er is in het verleden wel eens geëxperimenteerd met stukvergoedingen, waarbij je enkel betaald werd als je met 'iets' thuiskwam. Dat systeem brak echter niet door, omdat het te oneerlijk is. Nieuwsjacht is immers per definitie onvoorspelbaar, en daarom is een vergoeding voor gepresteerde tijd eerlijker.

Een pijnpunt bij de audiovisuele media is dat veel journalisten nu ook worden gevraagd voor de nieuwssite te werken, en daarvoor specifieke video, audio of foto's aan te leveren. Vaak krijgen ze daar weinig tot niks voor betaald.

TV

NATIONAAL

Bekendheid van naam en gezicht speelt een rol in de tv-journalistiek, en resulteert in hogere vergoedingen. Vooral bij de commerciële zender zijn tarieven in omloop die een eind boven het maaiveld uitsteken. Bij de openbare omroep zijn ze uniformer en ook iets lager. Er wordt quasi steeds betaald per dag, maar die duurt bij de ene opdrachtgever wel wat langer dan de andere, met variaties tussen 8 en 10 uur. Per opdracht betalen gebeurt ook, maar duidelijk minder.

Met kosten gaat elk mediahuis op een andere manier om. De ene krijgt alle onkosten terugbetaald, inclusief die van de telefoon, de andere vangt enkel een kilometervergoeding en eventueel parkeergeld.

Bij de productiehuisen, die de omroepen ondersteunen, treffen we veel productionele en technische beroepsprofielen aan. Ook hier wordt met dagbedragen gewerkt, waarbij een dag 8 tot 10 werkuren telt. Het gaat vaak om een combinatie van camerawerk, klank en montage.

Waar dit vroeger aparte specialisaties waren, zijn dat nu gecombineerde taken. Deze beroepsgroep staat bovendien nog verder onder druk doordat zenders tegenwoordig soms genoeg nemen met videobeelden die de journalist met de smartphone gemaakt heeft.

REGIONAAL

Ook bij de verschillende regionale omroepen zijn dagbedragen de norm, maar zoals al eerder gemeld liggen ze lager dan op het nationale niveau. De werkschema's zijn vaak wel al een tijd op voorhand vastgelegd, wat enige zekerheid schenkt. Een werkdag duurt doorgaans ongeveer 8 uur, waarin de journalist een of twee reportages inblijkt.

De tarieven liggen vast en zijn doorgaans laag, maar occasioneel zit er een verhoging in op basis van anciënniteit. Andere bedrijven werken met een vlak tarief, dat de afgelopen jaren niet eens geïndexeerd werd. Journalisten kunnen vaak wel een compensatie krijgen voor onkosten, zoals voor gereden kilometers.

NATIONAAL

REDACTIE, PRESENTATIE EN PRODUCTIE

Vergoeding per dag

Redactie en eindredactie	vanaf 375 euro
Presentatie	vanaf 420 euro
Productie	450 euro

REGIONAAL

REDACTIE

Vergoeding per dag

275 euro

RADIO

NATIONAAL

Op landelijk niveau betalen radio-omroepen hun journalisten vaak per gewerkte dag. Hetzelfde geldt voor presentatoren, al worden die ook weleens per uitzending betaald. Net als bij de televisie kan naamsbekendheid het tarief boosten.

REGIONAAL

Bij de regionale zenders is een vergoeding per stuk gebruikelijk. Vroeger kwam dat soms in combinatie met een vaste vergoeding per maand, maar die is verdwenen. Het systeem is redelijk eenvormig en voor iedereen hetzelfde; daarom geven we ze hieronder ook zo weer. De publieke omroep paste enkele jaren geleden ook een collectieve verhoging toe.

Als een werkstuk niet gebruikt wordt, mag de journalist factureren. Voor rechtbankverslaggeving is het tarief steeds anderhalve keer hoger. Daarnaast zijn er in verkiezingstijd projectmatige opdrachten om de situatie gemeente per gemeente te schetsen.

Wie (quasi) exclusief voor één omroep werkt, moet erover waken dat de maandomzet voldoende is om er een leefbare maandomzet uit te kunnen halen. Soms zijn de stukprijzen helaas te laag om dit mogelijk te maken.

NATIONAAL

REDACTIE	
Vergoeding per dag	
Redactie	350 euro
Presentatie, inclusief eindredactie	470 euro

REGIONAAL

REDACTIE	
Vergoeding per dag	
Tip	13 euro
Artikel voor website	25 euro
Artikel met klankfragment	37 euro
Foto	23 euro
Bijkomende video	33 euro
Bonus video voor nationale uitzending	154 euro

Ook hier zijn de vermelde (lage) tarieven weinigzeggend. Of de maandvergoeding in verhouding staat tot het geleverde werk, is wat telt.

AUTONOME INTERNETMEDIA

Hier nemen we de onafhankelijke websites onder de loep. Het gaat om een bonte waaier van veelal kleinere spelers, met uiteenlopende vergoedingssystemen, waarvan onderstaande een doorsnee is.

Autonome nieuwswebsites, die dus niet vasthangen aan een titel of merk uit de print- of tv-sector, vergoeden journalisten vaak per woord of per artikel. De prijs ligt doorgaans lager dan bij uitgevers met een printtraditie. Het maken of opzoeken van video's en minstens foto's is vaak ook inclusief. Net als het publiceren in het *content management system* (CMS) en het schrijven van een samenvatting voor de sociale media of nieuwsbrief, het beantwoorden van lezersvragen, enzovoort. Sommige uitgevers geven daarvoor een kleine extra vaste vergoeding, wat niet meer dan redelijk is.

REDACTIE	
Vergoeding per woord	Vergoeding per prestatietype
0,11-0,28 euro	Diepgravend artikel 320-450 euro

AGENTSCHAPPEN

Pers- en fotoagentschappen zijn in hoofdzaak b-2-b-media. Vooral voor fotografie is het nagenoeg onmogelijk om de prijzen scherp te stellen. Maar voor zover mogelijk bepalen we hier toch enkele typevergoedingen.

Net als in de regionale journalistiek zijn de vergoedingen in dit deel van de sector soms erg laag om er een leefbare maandomzet uit te kunnen halen.

TEKST

Vaak wordt hier gewerkt met een tweeledig systeem, waarbij je als journalist of correspondent een kleine dagvergoeding combineert met een vergoeding per aangeleverd stuk. Het eerste is enkel voor het opvolgen van de actualiteit op een bepaald domein of naar aanleiding van een gebeurtenis, en het tweede is dan voor elk stuk dat je die dag aanlevert over dat onderwerp. Die puzzel bepaalt de totale maandelijkse vergoeding. Belangrijk: hoe meer anciënniteit, hoe hoger de forfaitaire dagvergoeding. Primeurs en tips worden nog eens apart afgerekend.

Sinds enkele jaren leggen sommige persagentschappen zich ook toe op factchecken.

FOTO

Er zijn heel veel tariefsystemen in omloop, en vaak fungeert het bureau als tussenspeler. Bepalend voor de prijs is alvast of de fotograaf eigenaar blijft van de beelden, of ze doorverkoopt aan het agentschap. Ook het soort verslaggeving bepaalt de prijs, want voor sommige opdrachten, bijvoorbeeld in de sport, heb je veel duurere apparatuur nodig dan voor andere. Vaak is het tarief de vrucht van een afspraak tussen correspondent en agentschap, én van een afspraak tussen agentschap en uiteindelijke afnemer.

Hoe dan ook is de prijs steeds voor het afgeleverde product, dus een reeks afgewerkte foto's (ongeveer 100 stuks bij een grote reportage) met daarbij de nodige informatie, bijvoorbeeld over wie er op het beeld staat.

Vermelden we daarnaast nog dat vooral voor fotografen agentschappen vaak ook als archief fungeren, waardoor het mogelijk is dat een foto bijvoorbeeld nog jarenlang af en toe een nieuwe afnemer vindt en dus een duit in het laatje brengt. Ook een schadevergoeding behoort tot de mogelijkheden, wanneer een agentschap - via bijvoorbeeld Visual Rights Group, Pixray of een andere partner - stuit op onrechtmatig gebruik van je beelden.

REDACTIE		
Vergoeding per stuk		Vergoeding per dag (permanentie)
Artikel van 200 woorden	23 euro	Vanaf 31 euro
Artikel van 400 woorden	46 euro	
Tip of primeur	16 euro	

FOTOGRAFIE		
Vergoeding per stuk		Vergoeding per dag
Foto/archiefbeeld	Vanaf 12 euro	260 euro
Kleine reportage	110 euro	
Grote reportage	220 euro	

SIDE NOTE: RULING

Zoals bekend hervormde de programmawet van 26 december 2022 het fiscale voordeelregime voor auteursrechtvergoedingen. Om kort te gaan: journalistiek werk valt – voorwaardelijk – binnen het nieuwe toepassingsgebied maar de in aanmerking te nemen auteursrechtvergoeding is gezakt naar 30% van de totale vergoeding (inclusief de vergoeding voor de geleverde prestaties dus).

De 2024-ruling voor freelancers paste hier een mouw aan. Van belang is wel dat slechts wie de ruling aanvroeg, de ruling kan toepassen. Dat zijn Belga, DPG Media, Mediafin, Mediahuis, Roularta en Euractiv. Voor andere uitgevers heeft ze slechts precedent-waarde. Dit alles betekent dat freelancers die werken voor niet-aanvragers, inboeten op netto-inkomsten. Dat rechtvaardigt de vraag om hogere bruto vergoedingen.

Bijkomende wijziging

Met de programmawet van 30 mei 2026 werd de forfaitaire kostenaf trek op inkomsten uit auteursrechten retroactief (vanaf 1 januari 2026) beperkt tot personen met een kunst-werkattest. Wie dat attest niet heeft, kan nog uitsluitend werkelijk gemaakte en bewezen kosten in mindering brengen.

Slechts een kleine minderheid van de freelancejournalisten beschikt over een kunstwerkattest. Het gaat hoofdzakelijk om fotografen. De grote meerderheid van de zelfstandige journalisten valt dus buiten de voorziene uitzondering en ziet zich geconfronteerd met een lagere kostenaf trek en meer administratieve rompslomp.

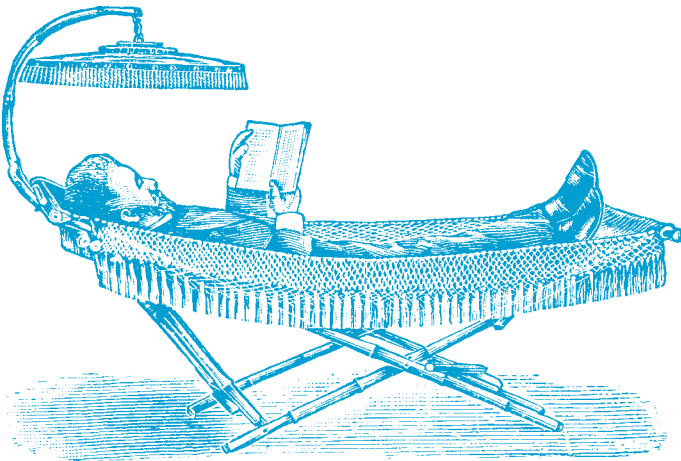
Ook deze wetswijziging rechtvaardigt een hogere brutovergoeding.

Meer info over het gewijzigde fiscale gunstregime vind je via de QR-code.

Meer info over de afschaffing van de forfaitaire kostenaf trek op inkomsten uit auteursrechten vind je op:

- <https://www.journalist.be/nl/nieuws/forfaitaire-kostenaf-trek-auteursrechten-journalisten-vallen-uit-de-boot>
- https://www.journalist.be/nl/nieuws/vanaf-11-juni-roeren-de-voorheffing-op-auteursrechten-verandert?check_logged_in=1

MAG HET WAT MEER ZIJN?

ONDERHANDEL WIJS MET DE VOLGENDE TIPS

Elke uitgever werkt met eigen prijzen, maar die hoeft je uiteraard niet volledig te aanvaarden zoals ze zijn. Bij het begin van een samenwerking kan je zeker ook zelf een vraagprijs instellen, en de praktijktarieven in deze brochure kunnen je daarbij helpen.

Om in te schatten of je correct vergoed wordt, vermenigvuldig je het brutomaandloon van een loontrekkende collega met 1,5. Om een idee te krijgen van deze richtbedragen, actualiseerde de VVJ haar vergoedingencalculator die je terugvindt via de QR-code hieronder. Journalistenloket.be, dé referentie voor al je vragen over zelfstandig aan de slag gaan in de journalistiek, is trouwens helemaal vernieuwd.

MARKTWAARDE

Hou je marktwaarde in de gaten. Eens je een goede samenwerking hebt uitgebouwd, en wanneer je ervaring en verdiensten het rechtvaardigen, kan en moet je hoger mikken.

KLARE AFSPRAKEN

Maak vooraf klare afspraken over de opdracht en de vergoeding. Zet ze op papier of e-mail. Dat bespaart een hoop gedoe achteraf.

MAANDOMZET

Om te weten of je financieel op het goede spoor zit, is het nuttig om een (realistische) maandomzet voor ogen te houden. Die kan je dan delen door het aantal werkdagen per maand om tot een correcte dag-, uur- of stukprijs te komen. Voor veel journalisten is een omzet van 260 à 340 euro per gewerkte dag het streefdoel. Van dat streefdoel kan je vertrekken om je eigen tarieven te bepalen.

INDEXERING

Je loontrekkende collega's krijgen een jaarlijkse indexering op hun salaris. Probeer ervoor te zorgen dat ook jij daarvan kan genieten. De indexverhoging van jaar tot jaar kan je berekenen door je huidige tarief te vermenigvuldigen met het laatste cijfer van consumptieprijsindex, gedeeld door het aanvangsindexcijfer. Die vind je terug op de website van het nationale statistiekbureau Statbel.

EVALUATIEMOMENT

Een jaarlijks evaluatiemoment is hiervoor een goed moment. Net als bij een loontrekkende kan een positieve evaluatie, met idealiter een weerslag op papier, een springplank zijn naar een hogere vergoeding.

KOSTEN

Factureer kosten afzonderlijk. Indien je opdrachtgever je geregeld optrommelt voor een uitgebreide vergadering, is het niet meer dan billijk om deze werktijd door te factureren. Ook een opleiding zou vergoed mogen worden, zeker indien ze verplicht is.

CONTACTEN

Werk niet op een eiland, maar bouw en onderhoud contacten met collega-freelancers die je vertrouwt. Zo kan je bij elkaar aftoetsen wat billijk is en wat niet, en wie weet kan je nu en dan eens een opdracht naar elkaar doorschuiven. En af en toe eens bij elkaar stoom aflaten doet daarnaast ook deugd wanneer je in je eentje opereert.

Je maandomzet moet hoog genoeg zijn om ook je beroepskosten, zoals apparatuur en vervoersmiddelen, en ook je (para)fiscale verplichtingen te dekken. In een statuut als eenmanszaak moet je erop rekenen dwat je na alle afrekeningen nog maar 50 à 60% van die omzet overhoudt. In een vennootschapsvorm zit het anders in elkaar. Daar is de gangbare praktijk om jezelf een laag maandloon uit te keren, om daarbovenop na enkele jaren ook dividenden op behaalde winsten te innen.

DELOYALE CONCURRENTIE

Doe jezelf en je collega-freelancers een plezier en ga niet onder de voorgestelde tarieven. Dat is niet alleen in je eigen belang, het gaat ook deloyale concurrentie tegen. Geen van de deelnemers aan een 'race to the bottom' komt als winnaar uit de bus.

AFTOETSEN

Wil je een voorstel van een potentiële opdrachtgever met ons aftoetsen? Dan ben je welkom in het Huis van de Journalist (Zennestraat 21, 1000 Brussel), of via mail (info@journalist.be). Ook wanneer je bijkomende informatie of ervaringen hebt met betrekking tot freelancetarieven in de journalistiek, ben je welkom bij ons, eventueel anoniem als je dat verkiest. Van jouw input wordt iedereen beter.

COLOFON

Dit is een uitgave van de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ) / Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten in België (AVBB).

VVJ / AVBB
Huis van de Journalist
Zennestraat 21, 1000 Brussel

02 777 08 40
info@journalist.be

journalist.be
journalistenloket.be

MEDEWERKERS

Charlotte Michils, Hans Dierckx,
Steve Van Herpe

VORMGEVING

Capone – www.capone.be

Vlaamse Vereniging
van Journalisten

Journalistenloket.be